

35. Там само. – Спр. 2164.
 36. Там само. – Ф. 276. – Оп. 1. – Спр. 414.
 37. Там само. – Ф. 705. – Оп. 2. – Спр. 106.
 38. Там само. – Ф. 320. – Оп. 1. – Спр. 1382.

SUMMARY

It is shown the leading place and role of the Police Department in leadership of gendarmerie subdivisions in Ukraine in their struggle with the activity of representatives and supporters of Ukrainian political parties of Naddniprianschina during the years of Stolipin reaction and new revolutionary rise.

В. В. ЯЦУРА

СВІТОГЛЯДНА СОНЯЧНА СИСТЕМА АРІЇВ-ТРИПІЛЬЦІВ-ПРАУКРАЇНЦІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ УПРАВЛІННЯ В ПРАДАВНІЙ ДЕРЖАВІ АРАТТА

Передумови формування сонячного світогляду аріїв-трипільців-праукраїнців.

Лев Силенко у своїй відомій праці „Мага Віра” пише, що в усьому світі устійнене „табу” про народ, який не має своєї культури, своєї духовності, своєї історії, не може звати себе вартісним народом, а лише менше вартісним. Це означає, що у такого народу немає здібностей творити свої рідні культурні і духовні цінності, бо в нього не розвинена уява, у нього немає винахідливості. Такий народ бере чужу культуру, релігію, цурається самобутніх духовних цінностей. Греки, латини, німці, євреї та московитяни – зауважує Л. Силенко – переконують весь світ, що тільки вони прищепили українцям духовність, культуру, релігію, цивілізацію, організованість, красу, етику [14, 115-116].

Німецький історик Август Шлецер пише, що малороси (українці) не здібні самостійно думати і жити тому, що в них немає стародавньої історії, стародавньої культури. Греки (візантійці) цивілізували їх, започаткували їм історію, поробили їх культурними людьми.

Між тим, дані японських психологів, які вивчали ще у 20-30 рр. „розумову силу українців” свідчить, що інтелект українців у 1,5 рази перевищує середній інтелект японців, китайців, німців. Якщо поліпшити їх виховання, зміцнити їхні внутрішньо національні зв'язки, вони пануватимуть над іншими народами [9, 25].

У Біблії мова йде про Праукраїну як про ключовий чи головний етнос, етапи формування якого символізують ступені розвитку білої раси людей, тобто європейської цивілізації. З цього приводу апостол Петро у своєму соборному посланні до вибраних розсіяних переселенців у Понту, Галатії, Каппадокії, Азії і Вігінії писав: „Ви ж – вибраний рід, царське священство, святий народ, обновлений народ, щоб звіщати чесноти того, що з темряви вас покликав до Його подиву, гідного світла. Ви, що колись були не народом, нині є божим народом, ви, що не помилювані, нині ж були помилювані. Проводьте ваше життя гарно між народами, щоб за те, за що вас обмовляють, як злочинців, побачивши добрі діла, прославили Бога в день відвідин” [1, 9-12, 927].

В цих євангельських словах апостола Петра дуже чітко і ємко окреслено вселенську місію Руси-України, її справжню велич та історичну роль. А тому сміхотворною є концепція „неісторичної” нації, яку нав'язали нам західні горе-вчені і до цього часу сповідують її московські шовіністи різних мастей та їхні апологети.

Окупанти добре знають, щоб поневолити націю і навчити її покійно жити у неволі, треба відібрати в неї її правдиву історію і написати фальшиву, впокорюючу. Поневолена нація, вихована на фальшивій історії, не буде знати, хто вона, хто поневолив і чому? Такий народ буде сотні, десятки сотень років безуспішно боротися за волю, за свою державу і не зможе її здобути. Той, хто знає своє минуле, хто є сам собою, перед ним відчинені двері світлого майбутнього.

Археологія науково обґрунтувала проживання людини на землі близько 2 млн. років, а у Східній Європі, з якої беруть свій відлік українці, близько 1 млн. років. Найдавніша пам'ятка цієї епохи – розкопана археологами стоянка людини біля с. Королеве на Закарпатті. Виявлено 11 культурних шарів, найдавнішому з них – мільйон років. Число знахідок кам'яних виробів тут досягло 100 тис. В Україні знайдено в 1946 р. одну стоянку шеленської людини у Луці Врублевецькій над Дністром близько Кам'янець-Подільського, що жила там 300 тис. років тому. З часів ашельської епохи досліджено 30 стоянок поселень, досліджено 80 стоянок людини мустьєрської епохи (150-40 тис. років тому). Пізній палеоліт (40-10 тис. років тому) охоплює оріньяцьку (40-20 тис. років

тому), солютрейську (20-15 тис. років тому) і мадленську (15-10 тис. років тому). В Україні ці епохи називають мізинськими. По всій території України досліджено з цієї епохи більше 800 стоянок.

При дослідженні мізинської стоянки мадленської епохи на Чернігівщині виявлено понад 100 тис. різних знарядь праці та виробів (кам'яні сокири, ножі, кремінні різці і скребки, проколки, вістря, голки, шила) і ін. Знайденні й унікальні витвори первісного мистецтва: пташки, фалічні фігурки, стилізовані тваринні фігурки, орнаментовані ритим меандром браслети. Цікавим є те, що тваринні фігурки та лопатка і дві нижні щелепи мамута прикрашені розписом, виконані червоною охрою. Знахідка датована 25-20 тис. років тому [13, 12-25], [5, 16-19].

Фізичний тип людини цих епох – людина розумна (*Homo Sapiens*). Це були європеїди – великорослі, довгоногі, з видовженим обличчям і нормально розвиненим підборіддям, білі люди. Вони заселяли всю територію Східної і Західної Європи. З часів давнього кам'яного віку на території України досліджено близько 1 тис. стоянок, в яких проживали люди. Це свідчить про значну густоту заселення наших земель [13, 12-25].

Таким чином українці нізвідки не приходили і нікуди не щезали зі своєї споконвічної землі.

Німецькі археологи С. Райнах, Й. Баєр, англієць Г. Брей, француз М. Буль – зазначає В. Паїк – вважають, що орільяцьких людей-праоріїв слід вважати за найдавніших предків племен України і Південної Європи. Орільяцькі люди прийшли в Європу з Праукраїни [13, 16].

М. Галичанець називає оріньяцьких людей слов'янями, пояснюючи, що ця назва походить від „слова”, „мова” людності, яка вживає слова однієї всім зрозумілої впорядкованої мови. Автор називає всю територію Східної Європи Україною Слов'янців. Назва „Україна” означала свій Край, Земля, Країна. Україна Слов'янців – це Край, Земля Слов'янців – одномовців. М. Галичанець окреслює, що Слов'яна – Україна займала територію від Одри і гір Верховини (Карпати) на Заході; до гір Камінні (Урал) на Сході; від Балтики і Студен-Моря (Північного Льодовитого океану) на Півночі; до Хвалено-озера (Каспійського моря), гір Казка (Кавказ) і Слов'ян-озера (Чорного моря) на Півдні.

Історія українського етносу розпочинається з виникнення зв'язної мови і назв територій і людності Східної Європи. Життя українців як нації налічує 40 тисячоліть, починаючи з доби пізнього палеоліту [5, 21].

Ознаки цивілізованого українського етносу, його національного обличчя знаходимо за доби мізинської культури, що датується XXV-XIII тис. до Хр. Повернувшись з Балкан і Карпат після походу в Україну оріньяцька людина заселяє степи і рівнини України. Полюючи на оленя, люди з Праукраїни розселилися по всій Європі. Мізинська епоха характерна тим, що наші пращури зробили епохальний винахід – виготовили лук і стріли, які слугували як зброя до винайдення пороху. Люди навчилися видобувати вогонь і використовувати його для утеплення та освітлення житла, готувати варену їжу, зокрема м'ясо, рибу, овочі.

Жінка стає берегинею домашнього вогнища. Вона виховує дітей, лікує хворих та поранених, шиє з шкір вбитих звірів одяг, заготовляє продукти на зиму. Іншими словами, жінка дбає про житло, а чоловік буде його, ходить на полювання, ловить рибу. Такий розподіл праці сприяв виникненню матріархату та розвитку культури прародительки-матері.

Шукаючи за дубильником для пом'якшення шкіри жінка знаходить у корі верби і тополі ліки для зниження температури – хінін. Великим здобутком цієї доби є те, що люди видобули сіль, вкрай необхідну для відновлення сили та енергії людського організму, збереження продуктів.

Потреба у продуктах харчування зумовлює не тільки збирати дари природи і полювання. Жінки починають розпушувати землю та висаджувати грядки цибулі, часнику, висівати просо та інші види зернових. Відбувається поступовий розвиток господарської діяльності і побуту, організації суспільства, мови, пізнання навколишнього світу, накопичення наукових знань. Такий розподіл праці сприяв виникненню матріархату.

Тодішні люди заселялися на узгір'ях біля багаточисельних потоків та річок. Жили невеликими родами, що давало можливість спільно долати всі труднощі. Повсякденним життям громади керувала рада жінок-старійшин. Найважливіші питання життя та побуту громади вирішувало віче усіх дорослих людей. Єдиного постійного керівника громади не було. Жінки-старійшини головували почергово. Кожна стоянка була незалежною від інших. Це була держава в мініатюрі. Тільки після утворення великих родів, племен та їх об'єднання почали створюватись вищі органи влади.

Людність, яка заселяла Праукраїну з найдавніших часів, називали по-різному: гіпербореї, арії, самари (сама – українське „зима”, санскритське „гіма”, грецьке „кіма” (кімерос, кимри), скити-сколоти, сармати, гети-готи, анти, роксолани-руси-українці).

Існування різних назв прадавньої людності було пов'язане з тим, що самари в залежності від роду занять територіально були поділені на три групи. Правобережжя Дніпра, Волинь, Галичину заселяли самари-кимри-арії-хлібороби і скотарі. Лівобережжя і Крим освоїли скотарі і рибалки. Північну територію Праукраїни аж до вічних лісів і боліт заселили самари-арії, скотарі і рибалки.

Перша група самарів-кимрів-аріїв – це предки трипільців-сколотів, друга – царські сколоти, третя – меланхелени-сівер'яни.

Розширення посівів та розвиток землеробства, приручення диких тварин (собаки, вівці, свині, великої рогатої худоби і, нарешті, коня (прирученого близько 4350 р. до Хр.) зумовив перехід до відтворювального господарювання та сталого виробництва необхідних продуктів харчування, одягу, знарядь праці. Він став міцним фундаментом подальшого швидкого цивілізаційного світового розвитку.

Важливість впливу хліборобства на розвиток усіх галузей господарства, архітектури, мистецтва, суспільного і державного укладу, духовного життя суспільства високо оцінив академік Володимир Вернадський. Він писав: „Відкриття землеробства, котре винайшли більше ніж за 600 поколінь до нас, вирішило все майбутнє людства [4, 17-22].

Новаторська хліборобська доктрина, яка сформувалась на землях України, заклала підвалини нової цивілізації з новими індустріально-інформаційними технологіями, новим сонячним світобаченням, єдиною мовою, письмом, розвитком науки, економіки, торгівлі і, нарешті, держави.

Вселенська місія аріїв-сколотів-трипільців-праукраїнців зводилась не тільки до розвитку технології орного землеробства для власних потреб з використанням плуга, ярма, борін, селекції зерна, але й передачі іншим відсталим народам своїх інтелектуальних і духовних надбань.

Розвиток землеробства створив Трипільську культуру, яку західноєвропейська наука називає ще українською „неолітичною культурою мальованої кераміки”. Слід зауважити, що царський уряд Російської імперії заборонив В. Хвойці у 1899 р. називати цю культуру орійською. Причиною були політичні мотиви. Треба було визнати, що тільки автохтонні арійські племена є її творцями, а це значить визнати їх первинність не тільки у слов'янському світі, але й цивілізаційному вимірі. Це ж повністю заперечувало концепцію „колиски і старшого російського брата”, яку російські шовіністи використовують і сьогодні у своїй політиці щодо України.

Слід зауважити, що незважаючи на різні перешкоди, вчені-археологи посилено вивчали феномен Трипільської цивілізації. Сьогодні відомо, що пам'ятки Трипільської культури в Україні розміщені на площі близько 190 тис. кв. км, культура Кукутені в Румунії займає площу 10 тис. кв. км. В Україні відкрито 2049 поселень, в Румунії – 1800, Молдові – 550 [11, 4]. Це переконливо свідчить, що понад 6 тис. років хлібороби-арії створили Трипільську культуру. Від басейну річки Дунай і до Дніпра сформувався однаковий уклад життя, хліборобсько-скотарський спосіб господарювання, організація суспільства, єдиний космогонічний світогляд, релігія та вірування. Це об'єднало наших пращурів у етнічну спільність – проукраїнський етнос. Попри очевидні факти, радянська влада до кінця свого існування заперечувала існування визначення Трипільської цивілізації. Грунтовна праця М. Відейка „Трипільська цивілізація”, яка вийшла у 2002 р., спростувала та відкинула всі неісторичні, надумані концепції, розкриваючи перед нами ідеологію цивілізації аріїв-хліборобів. Трипільська культура розквітала в Праукраїні від 7 тис. років до Х р. Головні здобутки цієї цивілізації коротко можна охарактеризувати наступним чином:

1. Розвинуте мотичне і плужне (орне) землеробство з посівами різних видів зернових.
2. Розвинуте скотарство великої рогатої худоби м'ясного і молочного напрямку, табунне скотарство овець, свиней, коней, домашньої птиці та бджільництва.
3. Близкучий розвиток гончарства як з точки зору технічної досконалості, так і різноманітних мальованих керамічних виробів з глибокою духовною художньою змістовністю та проявом космологічного світогляду.
4. Розвинуте станкове ткацтво з виготовлення тонкого полотна та фарбування природними тривкими фарбами.
5. Широкий розвиток міжплеменного та міждержавного обміну і торгівлі, будівництво великих міжплеменних центрів.
6. Широкий розвиток гужового і водного транспорту, що забезпечило високу мобільність населення.
7. Високе будівельне мистецтво, яке забезпечило урбанізаційні процеси забудови міст, будівництво досконалих комфортабельних жилих будинків, господарських будівель.

8. Розвиток ремесла, зокрема виробництва кремінних і кам'яних, а пізніше мідних і залізних знарядь праці з тонким шліфуванням поверхні з доводкою і сверлінням: наарійників, сокир і тесел з просверленими вушками для держаків, булав, пил, серпів, ножів і скребок, наконечників списів і стріл, кістяних шпильок, голок, рибальських гачків, мотик з рогів тварин.

9. Високий розвиток духовного життя трипільців: сонячний світогляд культури природи, дажбожа віра.

10. Розвиток суспільного та державного устрою управління.

11. Захист своєї території, організація армії.

Світоглядна теологічна система арійв-трипільців-праукраїнців

Світоглядна система суспільства – це цілісна система поглядів на Всесвіт і суспільство, закономірності їх будови і розвитку, ролі окремої людини в житті природи і людства на минуле, теперішнє і майбутнє.

Слід зазначити, що Всесвіт сповнений руху. Рух – це основа Буття. У ньому все змінюється по колу. Сонце здійснює свій рух на Небі, Земля обертається навколо своєї осі. Повернення її до Сонця дає нам день, від Сонця – ніч. Змінюються пори року також за коловим рухом.

Всесвіт впорядкований, взаємопов'язаний. Колообіг галактик, Сонячної системи та її планет здійснюється за сталими траєкторіями, напрямками обертання, сталою швидкістю, ритмічним зростанням та взаємними підсиленнями і т.д. Все це відбувається за універсальним законом космічного колообігу. Конкретизуючи космос у Сонячній системі, можемо констатувати, що він визначає природні, біологічні, етнічні, соціальні ритми на нашій планеті.

Народ, який усвідомив своє існування на Землі, свою землеробську місію, змушений був вивчати основні чинники та мірності світового руху, світового ладу. Як пише М. Чмихов „все що відбувається у суспільстві, почалося сприйматися (людьми) як космос (порядок)”. Вивчення чинників та мірностей світового ладу народ уособлював, за визначенням М. Чмихова, „у сонячно-космічних символах, у ритуальних діях”. „Ядром закону” був рух Сонця в колі Зодіаку, а найкращим святом і початком дії „закону” – свято початку року і першого (головного) сузір'я зодіаку – весняне „рівнодення” – визначає його космічну запрограмованість [15, 147].

Варто звернутись до гончарства, щоб зрозуміти, як наші пращури втілювали у посуді символи Сонця, Неба. Створювали образи не тільки на посуді, але й у міфах, ведах, заснованих на знаннях космічного і земного життя, їх енергетики, динаміки, розвитку, ритміки.

Саме у керамічних символах, піснях, обрядах зафіксовано закономірності та мірності розвитку Всесвіту, без яких творити життя неможливо. В. Мицик виділяє головні закономірності: єдність, парність, триєдність, чотиричасність, семичинність [11, 52].

Ці космогенні величини були визначальними для арійв-трипільців-праукраїнців у всіх сферах їх життя – у праці, відносинах з природою, виробничій діяльності, творчості і, нарешті, у формуванні світогляду та релігії.

Пращури не ділили світ на природний і надприродний. Світ у їх уявленні був цілісний, де космосу як упорядкованому світу протиставлявся світ безладу – хаосу. Арії-трипільці-праукраїнці вважали, що суспільство людей і сама людина – творіння Неба. На небесах також існує суспільство, подібне до людини, її душі, духовної сутності. Душа збагачується світлом знань і любові від Бога-Сонця, Вседержителя. Утворюється союз Божого і людського. Ця єдність має підкріплюватись необхідними суспільними структурами і організацією, щоб створити необхідні умови для життя. Інакше суспільство загине, щезне природний закон Буття.

Пізнання упорядкованого світу не може відбуватись без знань. Люди повинні вдосконалювати себе і суспільство. Впорядкований світ означав будівництво цивілізованих стосунків. Арії-трипільці-праукраїнці усвідомлювали, що не може бути людського суспільства без високої сонячної релігії, її служителів, капищ і храмів, без вчителів і вихователів, без обраних народом праведних суддів, без художників і співаків – творців блаженства, без віщунів і вчених, які несуть знання, без жінки, дружини – охоронниці домашнього вогнища. Вони розуміли, що без цих суспільних структур не можна буде навчитись обробляти землю, отримувати високі врожаї, утримувати тварин і збільшувати їх продуктивність, будувати житло, села і міста, розвивати ремесла, робити з глини посуд, робити вози, колісниці, будувати судна, обробляти креміль і камінь, виплавляти бронзу і залізо, робити дволезі мечі та військові обладунки, навчати та лікувати людей. Власне, це означало створити та впорядкувати собі умови життя з одного джерела союзу людського і Божого, Бога-Сонця, Вседержителя.

Такі світоглядні позиції наших пращурів підтверджують стародавні тексти. Тибетські, індійські, перські джерела вказують, що арії – вчителі арізованих народів, які прийшли з півночі, країни Арктиди, країни холоду. Якщо звести зазначені джерела воедино, що в них сказано, – зазначає Ю.Канигін, – то ми матимемо приблизно таке: арій (ар'я) – спрямована душа; кожен, хто прагне шляхетних справ; хто робить велику роботу; хто просуває людей до блаженства; добра і шляхетна людина; борець; той, хто знаходить священний світ просвітленості, прагне до Бога і звеличує його; він воїн Світла, що іде до Істини; людина, чия мета в житті – духовна досконалість, послідовник ведичної культури [9, 41-42].

Не випадково святий апостол Петро називав людей Припонтиди вибраним родом, царським священством, святим народом.

Зазначені джерела називають аріїв:

- 1 Люди-холоду або люди льодовикової країни.
- 2.Люди нетутешніх знань.
3. Люди шляхетної творчої праці.
4. Землероби, Орачі, «арії».
5. Посланці богів, царі (укр. «сай», арій).
6. Люди п'ятої раси.
7. Діти Сонця.

Арії-трипільці-праукраїнці розуміли цілісний світ у його різноманітності. Небо є його вищою сферою, з якого йдуть світло, тепло, Божа благодать, життєдайна вода-волога і які забезпечують життєвий ріст та розвиток.

Богом Неба був великий Бог, Прабог-Вседержитель, Господь, Господар. У Велесовій книзі – Староотець Сварог, а потім син його Дажбог, який втілював сонце, Прабог-Вседержитель [1, 9-12] «своєю премудрою, всетворчою любов'ю – Ладою створив первісне буття». Се бо Дажбог створив нам Яйце, ту Світ-Зорю, яка нам сяє. І в тій Безодні – зазначено у Велесовій книзі – духовному заповіті предків, – повісив Дажбог Землю нашу. Аби тая удержана була – так се душі пращурів суть. І ті світять зорями нам од Іру (Раю) [3, 10].

Парність як чоловіче і жіноче втілення, уособлюють Вогонь, Сонце в образі Дажбога, а Вода – в образі Дани, яка вважалась дружиною Сонця. Були ще й інші парні Боги – Ладо і Лада. Ладо – бог весни, кохання і злагоди, Лада – богиня започаткування життя, природи. Лель і Леля – світлоносні діти Ладо і Лади – виражали, – за описом Я.Головацького, – природу первісну, коли вона ще не виявилась в протилежностях, і природу остаточну, результат дієвості життя [6, 33].

Триглав опікувався триєдиністю. Він мав три голови, які уособлюють три сфери: небо, землю, потойбіччя. Троїста світлоносна сила відповідає трьом порам року – весні, літу, зимі. У землеробстві це означало сівбу, збирання плодів та їх споживання.

Повнота світу зображувалась у чотиричасній мірності (на всі сторони світу). Це чотири пори року, які втілюють сівбу, ріст, зростання, збирання плодів і їх споживання. Центральне святилище Кам'яної могили споруджене за вимогами чотиричасної мірності – „відкритою для зору на всі чотири світу”. Нею опікувався Світовид. Арії-трипільці зображували його з чотирма головами, а п'ята він тримав на грудях. Я.Головацький пише, що чотири голови – це атрибут Сонця, а п'ята на грудях – народження нового Сонця [6, 22].

Руєвид уособлював семичинність. Він зображувався в образі чоловіка, який мав сім голів, сім мечів, а восьмий тримав у руці. Сонце, сім мечів та сім голів, відображали Бога у повній силі [6, 21]. Слід зазначити, що число сім – це період творення (7 днів творення світу). А вісім – досконалість створеного.

Мірності Світового ладу втілюються у різних формах духовного життя. В колядках, – знаходимо звеличення Бога як єдиність, в парності оспівується Сонце і Місяць, чоловік і дружина, у триєдності розуміють Сонце, Місяць, Зорі, чоловіка, жінку та їх дітей, а також потрійні справи у дії. Чотиричасність відображена у храмах на чотири сторони світу, чотири соціальні функції (світопізнання, владна, організація господарської діяльності, кваліфікована праця). Семичинність наші пращури розуміли як творящу силу світу [11, 296-302]. Сім днів творився світ. Барви світу сяють у семи кольорах. Сім нот у музиці. Тиждень триває сім днів. Місце перебування богів – сьоме небо. Сім знаків зодіаку. Сім сузір'їв Тельця. Сонячне світло, як семикольоровий спектр.

Сім енергетичних центрів – чакр людини, які об'єднані у чотири центри свідомості, що є своєрідною мікромоделлю Всесвіту. Це такі центри: 1) підсвідоме (фізичне); 2) життєве; 3) розумо-

ве; 4) надсвідоме (Божественне). Біополе людини сприймає світло, яке розподіляється по центрах-чакрах від червоного до фіолетового. Енергія кольорів перетворюється у моторну і розумову діяльність, що забезпечує зв'язок з космічною енергією. На мальованому посуді у трипільців знаходимо дві спіралі, які означають зустріч двох протилежних енергій, які творять життя.

Семичинність людини проявляється у її семи тілах. Академік В.Жилін описує про їх призначення. Перше з них – фізичне; друге – вогненне, найвитонченіше, «іскра Божа»; третє – ефірне тіло – тонке невидиме, точна копія тіла фізичного, випромінює «ауру здоров'я», четверте – астральне тіло, через яке проявляються бажання, почуття, пристрасті, воно оточене світловою хмарою або „аурою”; п'яте – ментальне – тіло думки, частина енергії Абсолюту; шосте і сьоме тіла безсмертні і постійно перевтілюванні. Разом із п'ятим вони становлять духовний осередок людини – наше вище «Я», іскру Абсолюту [11, 299]. Слід зазначити, що про все вищесказане ми довідуємось з малюнків на посуді, мисках, статуетках, керамічних лініях, інших знаках.

Шість тисяч років тому протоіндійці взнали від аріїв, що збудниками хвороб є бактерії – невидимі крихітні створіння. Наші пращури знали про роль гіпоталамуса, мали уявлення про функції мозку, неконтрольовані процеси психіки, значення біоритмів, вплив на організм сонячної активності, пір року, доби.

Жерці Вавилону V-VII тисяч років тому добре знали анатомію людини, були обізнані з функціями серця, робили ампутації кінцівок, зрощували переломи, видаляли більма на очах [9, 90]. Очевидно, що й наші пращури, які поширили свій вплив на Балкани, Малу Азію, Вавилон, частково Єгипет, Сирію і Палестину, Месопотамію, Туреччину та інші древні країни, не відставали у пізнанні самих себе. При лікуванні хвороб основною була ставка на системне розуміння організму та його внутрішні сили. У порівняльному плані слід звернути увагу і на такий аспект. Про музику як ефективний знеболюючий засіб розповідається в єгипетській „Пісні арфіста” (III тис. до X р.), в той же час при розкопках в с. Мізин Чернігівської області виявлено 6 музичних інструментів із кісток мамонта, з них два струнних. Вік їх сягає 20 тис. років [10, 20].

Наші пращури широко використовували космічну енергію для розв'язання земних проблем. Український вчений-генетик Т. Решетніков пише, що вони добре знали закономірності циклічного функціонування Всесвіту, його колообігу. Добовий режим їх співпадав з добовим циклом енергії. Це дало можливість планувати згідно з біологічним ритмом життя людей, їх роботу і відпочинок у місячному і річному циклах. Доказом цього є викопні календарі. У с. Гінці Полтавської області знайдено календар висічений на іклі мамонта, інший календар викопано в с. Ромашка на Київщині.

Арії-трипільці-праукраїнці створили єдину систему календарно-господарської та обрядової служби. Розробляли календарі для ведення землеробства у північних районах. Ця система була розбудована в V-II тис. до X р. впродовж північного кордону землеробської зони. Більше того, пращури-праукраїнці збудували такий центр сусідам (британський Стоунхендж).

Аерофотозйомками встановлено, що святилища-обсерваторії мали майже всі міста та великі поселення. Археологи відкопали рештки таких обсерваторій.

Вчені-волхви вели спостереження за зоряним небом, розробляли прогнози для ведення землеробства, розробляли карти своєї території, вивчали рух Сонця, Місяця та інших зірок. Наші пращури добре володіли картографічним мистецтвом. В. Кобилух наводить рисунок з карти зоряного неба з назвами знаків Зодіаку (назви не змінилися до цього часу), яку виготовили прадавні вчені перед встановленням Другого праукраїнського календаря за сонячним циклом 5508 р. до X р. [10, 25].

Знайдений малюнок карти, вирізаний на бивні мамонта. Вік її понад XIV тис. років. Карту знайшли у 2002 р. на Черкащині поблизу с. Межиріччя Канівського району. Вчені вважають, що це найдавніша первісна карта, яка відображає техніку зображення основних композицій цінних елементів краєвиду [8]. Ці приклади свідчать, що наші пращури мали глибокі знання з астрономії, математики, геометрії, фізики, хімії, географії для виконання зазначених робіт.

Наші пращури були й високоосвічені. Вони передавали свої досягнення в науці, господарстві, мистецтві, філології, військовій справі іншим народам. Досить згадати арійсько-трипільського праукраїнського волхва-вченого, історика, філософа, теолога, поета і прозаїка Агастія, який ще шість тис. років до X р. написав найбільшу поему античності „Рікта-веда” (вона ж і Рігведі), що означає „Мудрість нащадкам”. Відомі ще й інші 6 книг. Серед них „Яюр-веда” – наука жерців про молитви (заклинання) і релігійні погляди Всевишнього з найдавніших часів та його вплив на довкілля людини, Сама-веда (наука про народне мистецтво), Атгарва-веда (наука жерців про молитви і релігійні погляди на Всевишнього з найдавніших часів та його вплив на довкілля людини), Дганур-веда (наука про військову справу), Цапа-веда (наука про зброю, догляд за нею та її виготовлення),

Брахма-веда – наука про пізнання світового Духу через високу розумову духовність кожної особистості [10, 24]. Наші пращури вірили, що космічні сили є могутнішими за людей, тому шукали способів спілкування з ними, щоб використати їх енергію. Вони прилучали свої енергетичні системи до вищих енергетичних систем Космосу.

З цією метою центральне святилище Кам'яної могили було споруджено на точці енергетичного „стовпа” з позитивним зарядом енергії. Уфолог С. Мелешко і верховний лама Непалу, який відвідав Кам'яну могилу у 1995 р. підтвердили існування „енергетичного стовпа”. За допомогою українського супутника „Січ” доведено, що високочастотні випромінювання, які пов'язують Землю з Космосом зафіксовано у 200 пунктах України [7].

Географічна неординарність та унікальність території України свідчить, що України перебуває у центрі європейського трикутника, де геофізичні умови найбільш сприятливі для біологічного життя і цивілізаційного розвитку. Космічні сили допомагають українцям виживати і розвиватись.

Чисті поля високих енергій виявлено і в районі Києва (Почаївська лавра, Печерський і Михайлівський монастирі). Це підтверджують індійські йоги та екстрасенси, які досліджують ці енергії. Київський вчений О. Братко-Кутинський зазначає, що особливе місце Києва як центру формування українського етносу і полягає не в тому, що він займав вигідне місце на торговому шляху з варяг у греки, а в особливій близькості київських земель до високих космічних енергій. В тому й полягає його сила, його „святість” як центру, ядра формування українського етносу, місце якого визначили вищі Божі сили. Саме святість, а не вигода торгівлі привела на нашу українську землю святого апостола Андрія, щоб передати людям цієї землі – українцям – Боже благословення.

У грудні 2001 р. кримські вчені, досліджуючи баланс прісних і термальних вод у геологічній будові півострова, виявили 7 велетенських пірамід, розміщених на південному березі прямою лінією від Севастополя до Фороса. Вчені вважають кримські піраміди старішими за єгипетські на 15-20 тис. років і ровесниками тибетських і мексиканських.

Ці підземні споруди сягають висоти 45-52 м, вершина яких знаходиться на поверхні землі. Дослідники виявили величезні перепади рівнів енергії понад високочастотне поле, які йшли з глибини пірамід. Випромінювання високочастотного поля таке велике, що миттєво розряджає батарейки ліхтарів, засвічується фотоплівка, ламаються прилади. Проте енергія благотворно впливає на людський організм. Працівники змогливилікувати хвороби серця, гоїти рани, отримували великий заряд бадьорості та ін.. Навколо пірамід ростуть набагато вищі, густіші та зеленіші трави, дерева. Дуже потужну енергетику випромінюють кримські гори Бабуган, Чамин-Бурун, Куш-Кая, Чатир-Даг, Демерджи [12, 24].

Вчені встановили, що пірамідальні конструкції (співвідношення довжини сторін до висоти як 1 до 1,6) відіграють роль акумуляторів і генераторів високого енергетичного поля за рахунок потоків космічної енергії. Призначення цих пірамід ще дуже мало досліджене. Проте є припущення, що вони могли допомагати нашим пращурам боротися з стихіями природи (землетрусами, вулканами), керувати погодою, здійснювати моніторинг екологічного середовища тощо.

Існування великої кількості виходів тонких енергій на нашій землі дає підстави стверджувати, що наші пращури арії-трипільці-сколоти-праукраїнці знали і володіли тонкими енергіями, створюючи для цього інформаційно-психологічні системи з відповідними машинними пристроями, якими керували екстрасенси.

Приклад такої системи – „сітка Індри” – описаної в індуїстській та буддійській філософії, наводить Ю. Канигін. Очевидно, що вона базується на знаннях аріїв-трипільців-праукраїнців. Ця модель структури описується як сітка, сплетена з тонких, але міцних ниток, у вузлах якої закріплені ретельно відполіровані кристали дорогоцінних каменів, які відбиваються один в одному, утворюючи щось подібне до калейдоскопа. За допомогою „сітки Індри” можна побудувати ефективні прилади і апарати, які реалізують найновіші концепції інформатики і фізики. Для прикладу, так сконструйований модулятор тонкої структури лазерних променів для складних систем стійкого до перешкод зв'язку. Можна отримати й інші прилади, якщо кристали у вузлах „сітки Індри” огранувати і взаємно зорієнтувати таким чином, щоб вийшов тривимірний лабіринт, де довго буде циркулювати світловий промінь. Якщо ж заломлювані промені „перехоплювати” іншими кристалами і досягти збігу основних вузлів заломлення, можна діяти на ритм ядерних пульсацій, а синхронізуючи їх, впливати на атомні ядра і керувати часом та глибиною радіоактивного розпаду нестабільних ядер у вузлах „сітки Індри”. Слід зазначити, що аналогічний спосіб управління термоядерними реакціями вже експериментально реалізований у США [9, 100].

У стародавніх міфах зазначено, що такий пристрій існував у Давній Індії і Атлантиді. Ними користувалися для відведення землетрусів, посилювали радіоактивне нагрівання для розм'якшування глибинних зон земної кори, де зосереджується тектонічний стрес при русі континентальних плит.

Безперечно, керувати цими процесами могли тільки висококваліфіковані оператори, котрі добре розумілися на принципах дії „сітки Індри” і вміли регулювати положення кристалів психокінетичними впливами.

Можна стверджувати з великою вірогідністю, що використання приладів, побудованих на принципах „сітки Індри” нашими пращурами-праукраїнцями, мало місце. Робочими приміщеннями могли бути знайдені в Україні піраміди (у Криму вже відкрито 36 пірамід) та інші місця (біля 200) витоків високих енергій та їх зв'язку з Космосом. Схеми розміщення всіх пірамід світу (Криму, Тибету, Єгипту, Мексики, Китаю, Перу), їх орієнтація за частинами світу (на Схід) дають підстави думати про їх використання не тільки з культуровою метою. Вони виконували роль акумуляторів і генераторів поля високих енергій. Слід зазначити, що Кримські піраміди могли добре зберігати „техніку безпеки”. Адже вони розміщені під землею.

В індійській міфології, зазначає Ю.Канигін [9, 101], є й інші надзвичайно цінні відомості, які можуть знайти застосування при розробленні схем фізичних пристроїв й наукових концепцій. Використання ідеї образу Священної Змії – персоніфікації Енергії Космосу, що тримає у своїх обіймах численні закручені у складну багатоступінчасту спіраль кристали „сітки Індри” може сприяти успішному здійсненню керованого термоядерного синтезу, за допомогою утримання гарячої плазми в магнітному полі.

Арії-трипільці-праукраїнці за часів розквіту Ар'я-Варти, за переказами тибетських та індійських джерел, створили мережу „храмів відродження”, розташованих в активних точках біоенергетичного поля Землі. Алтарями цих храмів були „кристали вогню”, що черпали свою живильну силу з Космічного Вогню. Вони відновлювали своїм промінням життєву енергію старіючих організмів, збільшивши тривалість людського життя більш ніж в 10 разів, лікували найтяжчі захворювання, пов'язані із забрудненням біоенергетичних полів [9, 101].

Наші пращури використовували знання біологічної і психічної енергії для створення систем психофізичного тренування. Зокрема йоги, дзен та ін. системи психофізичного тренування досягли врівноваженості розуму (психіки) за допомогою власних зусиль людини, побудувавши квазізамкнену структуру, з гомеостатичними властивостями.

З книги епосу „Махабхарата” (1200 р. до Х р.), яка збереглася в Індії, дізнаємося, що арії-трипільці-праукраїнці мали відомості про технологію виготовлення атомної, бактеріологічної зброї. У книзі зображені ядерні вибухи „яскравіші від тисячі сонць” та їх наслідки.

„Махабхарата” повідомляє також про створення різновидів психічних бомб. Для прикладу, установка Актисантараджа приводила ворожих воїнів у паніку, вони мимоволі випорожнялися. Інша установка Акудина вкидала людей у сон, Ас'я-Модана – позбавляла людей пам'яті, змушувала їх шукати собі смерті. Слід зазначити, що технології з виготовленням цієї зброї були закритими, тобто їх нікому не передавали.

Закриті технології використовувались лише при нападі ворогів. Так, арії-трипільці-праукраїнці навчили троянців виготовляти сталеві мечі, які воювали з ахейцями, хоч технологія виробництва заліза була засекречена. Технологію виготовлення бронзи і заліза винайшов сколот Лі-дус.

У першому тисячолітті до Х р. сколотські мечі і шоломи використовували єгиптяни, троянці та інші народи, вихідці з Праукраїни.

Семичинності людини відповідає і пшениця однозернянка. Вона культивувалась аріями-трипільцями серед чотирьох інших. Цей вид є материнським для всіх пшениць, оскільки складається із семи хромосом. Завдяки цьому з неї виводять всі сорти пшениці. Це є свідченням того, що арії-трипільці-сколоти-праукраїнці знали про її творящу роль у хліборобстві та здійснювали селекцію рослин. В орнаментах горщиків зернина пшениці тримає Небо і Землю або виростає від самого Сонця у вигляді триединого колоскового Дерева.

У світоглядній теологічній сонячній системі аріїв-трипільців-праукраїнців священними символами виступають сонце, ромб і дерево життя. Саме через них закономірності світового ладу проявляються найістотніше і найяскравіше. Наші пращури малювали сонце у чотирьох фазах, тобто у невинному і безконечному русі. Воно втілює у собі образ світу білого. Арії-трипільці-праукраїнці вважали Сонце Богом, а його світло – даром Божим. Вони розуміли його творящу сутність для жит-

тя як по горизонталі, так і по вертикалі – внутрішню будову Сонця для світу білого і життя на Землі.

Маючи розвинену сітку обсерваторій арії-трипільці-праукраїнці вивчали будову Сонця. Про це свідчать малюнки на керамічних виробках. На посудині із Луки Врублевецької сонце зображено у три пруті, від яких відходять сім ліній.

Сім пучків променів сонця чітко відображено на посуді бронзового віку. Наші пращури встановили, що Сонце триєдине. У центрі його знаходиться ядро, далше від нього йде сфера переносу променевої енергії. Третьою є сфера, де змішуються потоки речовини і потоки енергії.

Пращури графічно зобразили будову Сонця через два кола і цятку всередині. Аналогічно зображені святилища: два вали, а в центрі вогнище.

Зображено і пульсування Сонця у вигляді хвиль або хвильок, змальованими у видовженому трикутнику. Сонячна атмосфера як відомо також складається з трьох частин: фотосфери, хромосфери і сонячної корони [2, 53].

Триєдиність існування Сонця і зірок передбачає також їх постійний діаметр, сталу масу і енергію випромінювання.

Творяща сила світу виражається через ромб. У композиціях на посуді, статуетках ромб займає центральну частину, від якого на два боки відходять хвилі-промені. Ромби підсилюють образ матері-жінки як родючої сили збільшення роду людського. Знайдена модель житла з трипільського селища в Полудні орнаментована ромбами. Ромбами орнаментовано наличники дверей, стіни жител. Адаже хата, де живе родина є джерелом життя.

Маючи ромб, наші пращури перехрещували його навскісним хрестом. Цим вони дають зрозуміти, що ромб не тільки уподібнюється за свою значущістю сонцю, але й примножує світ, оскільки з нього утворюється чотири. Всередині ромба зображується знак Сварга – образ вищого Світу, що спричиняє його рухомий коло обіг. Арії-трипільці-праукраїнці малювали на чотирьох сторонах ромбу ще по три лінії. Таким чином, як зазначає В.Мицик, ромбова композиція наших пращурів означає не що інше, як семипроявну творящу сутність світу. А помноживши три на чотири знаходимо число дванадцять – річне календарне коло для життя людей на Землі. Отже, ромб є багатозмістовним образом світового Буття [11, 56-57].

Ромбові композиції як символи життєвої проявності світу наші пращури втілювали у ткацтві на полотні, рушниках, скатертинах, ряднах, килимах, через рельєфне зображення ромба різних модифікацій. Наприклад, три вертикально поєднані ромби, утворюють Дерево життя; поєднані горизонтально навскіс, утворюють хрест як ознаку Світобудови, відкритої на чотири сторони; чотири лінії ділять ромб на чотири менші, а самі продовжуються далі, поєднуючись з іншими ромбами, створюють образ Безконечності світу [11, 59].

Композиція образу Сонця, ромба з навскісним хрестом із цяткою посередині відображає процес творення Світу від центру до периферії. Така образотворча схема вказує, що світ створив Господь. Від центру відходять кола як ознака розширення Світу на всі чотири сторони. Ця побудова за переконанням наших пращурів відтворює рух Землі навколо Сонця – центру, який формує чотири пори року.

Щоб підкреслити значущість сонячної сутності ромба як животворячої сили арії-трипільці-праукраїнці додавали до нього не тільки навскісний хрест, але й вісім сонячних променів, які відходили від нього. Цим самим вони відтворюють і образ Сонця і досконалість життєтворення Світу, його впорядкованість

Багатопромовистим та тризмстовним символом наших пращурів є Світове Дерево. Воно розкриває життєво зростаючу проявність Світу, його триєдиність і діяльну сутність. На композиції Дерево виростає із землі, стовбур становить його основу, а крона тягнеться до небес; три колоски виростають із самого Сонця, зернина тримає Небо і Землю. Єдність цих величин надзвичайно ємно відображає універсальний закон світового колообігу, який становить основу життя, а також Світогляду наших пращурів, надзвичайно розумних, добрих, творчих і дуже працьовитих людей.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Перше соборне послання св. Апостола Петра вибраним розсіяним переселенцям Понту, Галатії, Каппадокії, Азії, Вітїнії. – Острозька Біблія (опрацьовано та підготовлено до друку ермнх. архімандрит др. Рафаїл (Роман Торконяк).
2. Бестужев-Лада. У истоков мироздания. – М.: «Детская литература». 1987.

3. Велесова книга: духовний заповіт предків, К. – Велес. – 2006. – с. 10.
4. Вернадський В. Автропність человечества // Химия и жизнь. – 1972. - №2.
5. Галичанець М. Українська нація: Походження і життя української нації з найдавніших часів до XI століття. – Тернопіль: Мандрівець, 2005. – 368 с.
6. Головацький Я. Виклади давньослов'янських легенд або міфологія. – К. Дніпро, 1991.
7. Голос України. – 2001. – 12, 13 грудня.
8. Голос України. – 2002. – 6 лютого.
9. Канигін Ю.М. Шлях аріїв: Україна в духовній історії людства. – К.: Вид. „Україна”, 2002. – 448 с.
10. Кобилюх В.О. 167 синонімічних назв Землі у санскриті. – Тернопіль: Мандрівець, 2009. – 208 с.
11. Мищик В.Ф. За законом світового ладу: Трипільська цивілізація і світогляд українського народу. – К.: МАУП, 2007. – 328 с.
12. Остафійчук Г.Ф. Історія України: сучасне бачення. – К.: Знання-Прес, 2008. – 424 с.
13. Паїк В. Корінь безсмертної України і українського народу. – Львів: „Червона калина”, 1995. – 237 с.
14. Силенко Л. Мага Віра. – Богоявленське, 2007. – 1428 с.
15. Чмихов М. Ідея священного шлюбу у культурі трипільських племен / РПГТКУ, 1990.

SUMMARY

The article deals with the Aryans-Trypilians-Pre-Ukrainians' solar viewpoint of the Universe and society, principles of their structure and development, role of a separate person in the life of the nature and humankind, of the past, present and future.

Ancestors-pre-Ukrainians saw the Universe as a unified, orderly, interrelated phenomenon the movement of which is performed in accordance with the Universal law of cosmic circulation. The author of the article dwells on the process of representation of measurement and objective laws of the development of the Universe – its unity, twoness, triunity, tetramerousness and heptamerousness– by Oriyas-Trypilians-Pre-Ukrainians in all spheres of their life while creating of the first after-flood agricultural human civilization – Trypillian one.

On the basis of rich information resources the author of the article proves that the innovatory grain-producing doctrine was introduced purposefully, comprehensively and systematically. Concepts, functions, methods of control which envisaged the development of unitary, regulated language, writing, science, economics, trade and state were formed on the basis of the doctrine. Pre-Ukrainians transferred all intellectual and spiritual gains to other peoples as long as seven thousand years ago.